

Legzand, Bibl. Hell. XV-XVI, 4, σ. 164.

Σέρραι (Μακεδονίας) ἰδαί.

Υπὸ τοῦ Legzand δημοσιεύεται (ἐν τοῦ cod. Tybing. MB 37, f. 25vff.) αὐτοβιογραφικὸν σημείωμα τοῦ Γαβριὴ Καλωνα [27 Ἰουν. 1582], ὅπου ἀναφέρεται:

«... Ἐπειτα ἐπορεύθηκα εἰς Μακεδονίαν, εἰς Φυγίππους... Νῦν ἔστι πόλις ἔρημος... ἔχει διατετέσθαι κώμας, αἳ εἰσιν ὑπὸ τῶν μωροποιτῶν. δώδεκα δὲ εἰς κώμας τοῦ πατριάρχου κατέστησαν στενωπὴν... καὶ ἦσαν ἑξάρχος καὶ τοποτηρῆς τῶν διατετέσθαι κωμῶν τῆς πατριαρχίας. Ἐπειτα ἐφυγόν τινες χριστιανοὶ Ἰταλοὶ ἀρχαίως ἐν ταῖς χερσὶ τῶν Τούρκων, καὶ ἐνήλθον ὡς ἐν τῇ μου οἰκίᾳ. καὶ ἐγὼ ἐγένισα αὐτοῖς καὶ οὕτως ἔδεικνυν κατὰ τὴν ὁδὸν αὐτοῖς κατὰ τινος δούλου καὶ ἐπορεύθησαν. Ἐπειτα οὕτως

οἶδα τίς ἔλαβεν ἄχθος τῷ κυρίῳ αὐτῶν βοεβόδα, ἔχον ἑοφχῶν καὶ
 αὐτοὶ ἑοφχῶν (ἑφχῶν) πρὸς τὴν ἑμὴν κώμην μακαρίτην Ὀρφανή, ἔχσαν
 τετρακοσιοὺς οἴκους, πάντας χριστιανῶν, ἀπέχσαν τρία μισρὰ γερμανικά μί-
 θια ἀπὸ τῶν φυγόντων, καὶ ἐγένετο: ἐσὺ εἶ δὲ ἑφχῶν ἐν ταύτῃ τῇ κώμῃ, ἡ
 καὶ γὰρ ἔλαβεν ὅλη ἡμέρα. Αὐτοὶ δὲ ἐνέχοντες τὰς δόξας αὐτοῦ ἐπὶ δεξιῇ
 εἶναι, καὶ αὐτῶν ἐδέεσκον τοὺς χεῖρας, καὶ ἐνόμισαν με πρὸς τὴν πό-
 λιν Σέρρες, ὅπου ματροπηγίως Σερρών. Ἔστι δὲ μεγάλη πόλις ἀπέχου-
 σα τῶν φυγόντων πέντε μίλια μεγάλα γερμανικά. Ἐρρίψαν με ἐν
 τῇ εἰρητῇ, καὶ ἔμεινεν μὲν ἐξ ἑξῆς.....